

til Lovens Titel, og jeg formoder, at den høitærede Kultusminister Intet vil have at indvende derimod.

Steen: Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) henlede Dymærksomheden paa § 3 som en Paragraph, der let kunde komme til at gjøre et Slags Indgreb i Rigsdagens Bevillingsmyndighed. Den høitærede Minister vil ikke indrømme dette. Jeg troer ogsaa, at den ærede Minister forsaavidt har Ret, men jeg maa paa den anden Side være enig med Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) deri, at Paragraphen ligesaa godt kan være borte, thi enten den er der eller ikke, saa bliver Forholdet ganske det samme, saaledes som jeg opfatter det. Jeg troer nemlig, at i ethvert Tilfælde bliver det nødvendigt for en Minister, der ansætter en Mand i et Embede og vil skaffe denne Mand en høiere Gage i dette Embede end den, der sædvanlig ydes, da at komme til Rigsdagen i Finantsloven med Forslag om denne Gageforhøielse; men dette vil være nødvendigt, hvad enten § 3 staaer i Loven eller ikke. Jeg kan derfor ogsaa være ganske enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) deri, at den ikke behøver at være der og maaffee helst maatte være borte, naagt jeg paa den anden Side heller ikke kan see, at den gjør allermindste Skade; men naar man vil holde sig til, at hvad der er overskødt helst maa bortskjæres, saa skal jeg ogsaa holde for, at § 3 aldeles bortfalder.

Tscherning: Saasnart det kan forstaaes saaledes, som den sidste ærede Rigsdagsmand har udtalt sig, saa er der ingen Tvivl om, at det er ligegyldigt; men saaledes, som de firantstille Love hidtildags have været forstaaede, er det idetmindste blevet betragtet som en Indskrænkning i Bevillingsmyndigheden. Det er jo vistnok, at Finantslovens Bevillingsmyndighed staaer over alle andre Love saaledes, at man til enhver Tid igjennem Finantsloven kan nægte en Udgift, om den ogsaa er lovbunden ved en vedtagen Lov; men

det vil erkjendes fra alle Sider, at man kun i ganske overordentlige Tilfælde vilde komme til at gjøre Brug deraf, og at vi i Almindelighed maa ansee firantstille Love som dem, Regjeringen kan støtte sig til, som dem, der ville blive opretholdte saaledes, at naar Regjeringen kan beraabe sig paa, at den firantstille Lov indrømmer den Ret til at gjøre en eller anden Udgift, saa vil man ikke kunne anbringe nogensomhelst Klage derimod; men man maa ogsaa i Almindelighed antage, at Regjeringen kan gjøre Regning paa, at Midlerne dertil blive bevilgede, og at kun et absolut Savn af Midler kunde bringe til at nægte en saadan Udgift, men derimod ikke en Dom om, hvorvidt man fandt Udgiften meer eller mindre hensigtsmæssig. Jeg troer, at esterat denne Forhandling har fundet Sted, vil det blive endnu mere iøinefaldende klart, at det er bedst, at Paragraphen er borte. Den skaber ingen Forlegenhed for Ministeriet ved at være borte, men den vækker stor Tvivl med Hensyn til Bevillingsmyndigheden ved at blive staaende; jeg siger, den skaber ingen Forlegenhed for Regjeringen ved at være borte; thi vi have jo allerede seet af den lange Erfaring, at hvor der virkelig har været extraordinaire Tilfælde forhaanden, om ogsaa disse extraordinaire Tilfælde kun have bestaaet deri, at det var nødvendigt, i et vist givet Diemed, at skaffe en vis Mand, som man ellers ikke vilde kunne faae, og Ministeriet har gjort det, saa have disse extraordinaire Tilfælde aldrig mødt nogen Indvending fra Rigsdagens Side. Paa den Fod har man altid staaet med hinanden. Der, hvor Regjeringen i firantstille Sager har mødt en afgjort Modstand fra Rigsdagens Side i de fleste Tilfælde, har det været, hvor Regjeringen gjentagne Gange igjennem smaa Erobringer har villet vinde en vid Mark, og det haaber jeg, at man vil blive ved med. Dersom denne § 3 har været sat med en positiv Hensigt, saa vil den være et saadant lille Greb til en stor Erobring; men af det, jeg har hørt af den ærede Minister, har jeg faaet den Overbeviisning, at denne § 3 egentlig mere er en Beqvemmelighedsfag, og saa ville vi jo let kunne komme til Enighed derom, thi han vil ikke føle sig